

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 77.057 van 20 november 1998

A. 69.755/VIII-942
(voorheen VI-13.323)

In zake : **KAO** Wenli

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jacques SAMBON, advocaat,
Wijnheuvelenstraat 227
1030 Brussel

tegen :

de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît CAMBIER en
Mr. Luc CAMBIER, advocaten,
J.-B. Meunierstraat 22
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 8 juli 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Wenli KAO de nietigverklaring vordert van de weigering om haar vast te benoemen in een vacante betrekking bij het "Institut d'enseignement d'architecture ISCAF" te Terkameren;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 25 juni 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 23 september 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 6 november 1998;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. SAMBON, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. L. CAMBIER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoekster is sedert 1979 docent aan het "Institut supérieur d'architecture" van de Franse Gemeenschap te Terkameren.

2. In 1991 en 1992 solliciteert verzoekster naar vaste betrekkingen van hoogleraar. De vacante

betrekkingen worden toegewezen aan Yves REZETTE, Jean DASSESSE en Marc GOSSE.

3. Op 6 oktober 1994 stelt de raad van bestuur van de genoemde instelling onder meer voor verzoekster te bevorderen tot hoogleraar, maar neemt hij de sollicitatie van Stephen RYCHTER niet in aanmerking. Verzoekster wordt evenwel niet benoemd.

4. Bij arrest nr. 51.575 van 8 februari 1995 en arrest nr. 52.595 van 29 maart 1995 vernietigt de Raad van State de benoemingen van Yves REZETTE, Jean DASSESSE en Marc GOSSE.

5. Onder meer als gevolg van die arresten staan vijf betrekkingen van hoogleraar open. Op 23 januari 1996 brengt de pedagogische raad van het instituut het advies uit dat, van de zes kandidaten, alleen verzoekster niet het vereiste profiel vertoont om tot hoogleraar te kunnen worden benoemd.

6. Op 25 januari 1996 brengt de raad van bestuur, na een eerste stemming, een gunstig advies uit omtrent de benoeming van J. ARON, J. DASSESSE, M. GOSSE, Y. REZETTE en S. RYCHTER. Verzoekster haalt niet de tweederdemeerderheid die vereist is voor een gunstig advies. Die situatie blijft onveranderd na een tweede stemming, en na een derde stemming op 22 februari 1996.

7. Op 10 mei 1996 schrijft de bevoegde minister verzoekster de volgende brief :

" Ik heb uw brief van 25 april ll. ... goed ontvangen en met aandacht gelezen.

Op basis van de gegevens van het dossier heb ik u jammer genoeg niet kunnen benoemen tot hoogleraar.

Op basis van de adviezen van de pedagogische raad d.d. 23 januari 1996 en de adviezen van de raad van bestuur

d.d. 25 januari 1996 en 22 februari 1996 heb ik uw sollicitatie immers niet in aanmerking kunnen nemen".

8. Op 28 mei 1996 wijst de pedagogische raad erop dat de minister vier van de vijf voorgestelde benoemingen heeft verricht, en verzoekt hij de raad van bestuur de volgende motie naar de minister te sturen :

" De pedagogische raad stelt vast dat de Minister snel de bevorderingen van drie hooglerars en één hoofd van een studie bureau heeft gedaan, en dankt hem daarvoor. Overeenkomstig het standpunt dat de pedagogische raad altijd heeft voorgestaan, zou deze echter graag willen dat alle beschikbare betrekkingen van hoogleraar vervuld zouden worden".

9. Op 8 juli 1996, de datum waarop het beroep is ingesteld, richt de administratie van de Franse Gemeenschap de volgende brief aan de directeur van het instituut :

" De heer Minister heeft mij verzocht u het volgende mee te delen :

"Er staat nog een betrekking van hoogleraar open ... waarnaar twee docenten, mevrouw Wenli KAO en de heer Stephen RYCHTER, gesolliciteerd hebben. Op dit ogenblik is het mij niet mogelijk een keuze te maken in het dossier, aangezien dit bijzonder complex blijkt te zijn.

Bij het onderzoek van het dossier blijkt immers :

- dat mevrouw KAO op 6 oktober 1994 met een tweederdemeerderheid van de stemmen is voorgedragen door de raad van bestuur. In de beslissing stond dat een vergelijking was gemaakt tussen mevrouw KAO en de heer RYCHTER;
- in 1996 wordt de heer RYCHTER voorgedragen door de pedagogische raad en de raad van bestuur. In die beslissing wordt echter niets meer gezegd over een vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de verschillende kandidaten. Als minister dien ik mijn beslissing op een adequate wijze in rechte en in feite te motiveren. Het is mij bijgevolg niet mogelijk welke benoeming dan ook te verrichten".

10. Op 11 juli 1996, dat wil zeggen na het instellen van het beroep, bevestigt de minister als volgt zijn standpunt aan verzoekster :

" Ik heb uw brief van 7 juli ... goed ontvangen en met aandacht gelezen.

Uit het onderzoek van de sollicitaties blijkt dat het mij niet mogelijk is een keuze te maken in het dossier, aangezien dat bijzonder complex blijkt te zijn.

Het blijkt immers dat u op 6 oktober 1994 met een tweederdemeerderheid van de stemmen door de raad van bestuur bent voorgedragen. In die beslissing stond dat een vergelijking was gemaakt tussen u en de heer RYCHTER.

Het blijkt echter dat in 1996 de heer RYCHTER voorgedragen is door de pedagogische raad en de raad van bestuur. In die beslissing werd echter niets meer gezegd over een vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de verschillende kandidaten.

Als minister dien ik mijn beslissing op een adequate wijze in rechte en in feite te motiveren. Bij de huidige stand van het dossier is het mij dus niet mogelijk welke benoeming dan ook te verrichten";

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het beroep betwist; dat ze enerzijds aanvoert dat de bestreden handeling een voorbereidende handeling is aangezien ze "bestemd is om een naar behoren gemotiveerde benoemingsvoordracht te vragen van de pedagogische raad en de raad van bestuur van het instituut", en anderzijds dat die handeling geenszins de belangen van verzoekster schaadt, maar er juist toe strekt te waarborgen dat de aanspraken en verdiensten van de kandidaten daadwerkelijk worden vergeleken; dat ze voorts stelt dat verzoekster er alle belang bij had dat de verwerende partij geen benoeming deed, aangezien de laatste voordrachten door de pedagogische raad en de raad van bestuur voor haar ongunstig waren;

Overwegende dat verzoekster in haar wederantwoord stelt dat uit de brieven van de minister blijkt dat deze geweigerd heeft haar te bevorderen, en de bestreden handeling uitlegt als "een handeling waarmee een procedure wordt afgesloten"; dat ze voorts stelt dat de bestreden handeling alleen als een voorbereidende handeling kan worden beschouwd indien de verwerende partij beslist heeft haar niet te bevorderen; dat ze voorts stelt dat de weigering om haar te bevorderen haar tegelijkertijd een moreel en een materieel nadeel berokkent;

Overwegende dat de adviezen van de pedagogische raad en van de raad van bestuur van het instituut bedoeld zijn om de benoemende overheid relevante informatie te verstrekken over de gegadigden en om over de respectieve capaciteiten van die gegadigden een naar behoren gemotiveerd oordeel uit te brengen; dat die overheid, ook al staat het haar vrij om een andere keuze te maken, zulks alleen kan doen indien zij haar beslissing zodanig motiveert dat blijkt dat die beslissing genomen is op grond van een objectieve vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de kandidaten, vrij van enige beoordelingsfout;

Overwegende dat, wanneer de benoemende overheid vaststelt dat ze niet voldoende geïnformeerd is over de betrokken kandidaten, of dat de haar verstrekte informatie kennelijk tegenstrijdig is, wat hier overduidelijk het geval is, zij het dossier mag terugsturen naar de adviesorganen opdat die haar volledig, objectief en op een duidelijke wijze informeren; dat ze daarmee geenszins aangeeft dat ze de bevorderingsprocedure wil beëindigen, maar integendeel, dat ze die volgens de wet wil voortzetten; dat indien de minister in de betrokken omstandigheden uitspraak had gedaan ten gunste van de ene of de andere kandidaat, hij

daarvoor met zekerheid door de Raad van State zou zijn veroordeeld; dat daaruit volgt dat zijn beslissing verzoekster geen nadeel berokkent; dat de nalatigheid van de organen van het instituut, hoe betreurenswaardig die ook is, niet te wijten is aan de verwerende partij; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twintig november 1900 achtennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.